

Török Nándor

Egy Áprilys októberi nap, avagy jelentés a völgyből

Elkísért a költő.

Az ember, aki, a természet igaz barátja
és nagy ismerője volt,
s oly hűen tolmácsolta
az erdők leplezetlen és kódolt üzeneteit
minden évszak, minden hónap, minden napszakából:
akár egy madár rikkantotta,
akár egy bogár suttozta,
akár egy fűszál rebegte,
Ő, azt mind meghallotta és észrevette.

Kicsomagolta

a zöld mohába rejtett sóhajokat,
eldúdolta
a virágok bibéjéből felsejlő bölcsődalokat
és az ordító viharban nyögő fák fájdalmát is
érezte fáradt csontjaiban.

Mindez a lelkéig hatolt és a része lett.

Sok-sok ősz,
sok-sok részletét ecsetelte már,
és leírt talán mindent, ami megérintette:
a természet nagy, szervezett körforgását
a teremtéstől az elmúlásig és tovább.
Felszabadította nekünk
a szépségből eredő bölcsességet,
és a bölcsességből eredő szépséget.

Elkísért a költő.

Felidézve sorait a ráérős októberi lombesőben
úgy éreztem, mintha ott ülne velem a rönkön,
s ő ugyanazt látná
mint én,
és én ugyanazt látnám
mint ő.

Megértettem az Embert és benne az emberit:
az aggot és a gyermeket, a tudóst és a poétát.
Megértettem
a lét nagyságát és a jelentéktelenségét,
itt, az élő és holt fák között,
hol az ember a természet egyenrangú részeként
magához veheti a szépségből fakadó titkokat
és új tudással felvértezten térhet meg otthonába.

Elkísért a költő.
Pénzért nem kapható oltalmat adott ajándékba,
mikor a sustorgó októberi lombesőben
egy pillanatra eggyé válhattam vele
és kibogoztam általa
az erdőn kívüli kusza világot.

Elkísért a költő.
Az élő és holt fák fényes árnyai között
megriadt lelkem megszelídült
és a térdig érő zizegő alázatban
örök díszbe öltözött.

Elkísért a költő....

.....

„jelentem a völgyemből, emberek”

Téli fejsze

*„Az a kegyetlen téli fejsze ölt:
Egy aranyfolttal szegényebb a föld.”
(Áprily Lajos: A somfa-csonk)*

Kivágott somfádat én is fájlalom,
de ma már géprobajtól rázkódik a föld,
gyúlik a forgács, növekszik a halom,
gúlába rakva a fásult fájdalom,
és a földben maradt csonk pofánkba üvölt.

A téli fejsze ölt s tudom megrabolt,
de ma itt, a földön mindenki áldozat,
a jelenben mindig ott kísért a volt,
(minden élő nyög és mind hallgat a holt)
s a vétlenekekre vár az örök kárhozat.

N. Fodor Iza

Májusi hintázó

Nincsen szárnyam, de van hintám.
Nem odabenn, hanem kint ám!
Diófának vastag karján,
csínyt elrejtő kertek alján.

Ráülök, a láb meglendül,
régóta megy már egyedül,
jól kinyújtom hátra dőlve,
felrepülök egykettőre!

Világ fenekestül fordul,
déli harang lassan kondul,
fellegek közé tekintek,
kósza felhő, neked intek.

Falevelek rezgő részén,
Nap villogó tündöklésén
mosolyog a szemem, szám is.
Gondot űző kis majális.

Ellentét

Mit jelent hogy ellentétes?
Most elmagyarázom.
Ha azt mondd: melegem van!
Én azt mondom: fázom!

Gyáva ellentéte bátor,
gazdagnak a szegény,
kevély büszkén pöffeszkedik,
szelídebb a szerény.

Feketének ellentéte
minden, ami fehér,
a lusta csak hempereg, a
dolgos többet él.

Aprócska a szorgos hangya,
hatalmas a bálna,
savanyú a citrom íze,
édesebb a málna.

Akinek a hasa üres
annak morog-korog,
ki túlzottan tele tömi
annak meg háborog.

Nappal világos az utca,
éjszaka oly sötét,
szomorúnak könnyét látod,
vígnek az örömét.

Lassan jársz, ha nincs mi sürgős
gyorsan, mikor akad,
száraz a föld, ha nincs eső,
nedves, hogyha szakad.